

ŽIVOTOPIS

Paní Siglinde Vaňousová se narodila v Horní Řasnici jako Beljanová v roce 1937. Její zvláštní rodné příjmení pochází ze Švábska. Tatínek byl totiž český Němec. Před 2. světovou válkou byl vojákem z povolání v československé armádě, a proto musel zůstat svobodný. Po začátku 2. světové války musel narukovat do německého wehrmachtu. Padl na východní frontě. Maminka pocházela ze Slovenska a přijela na Frýdlantsko za prací.

Do roku 1945 mluvila pouze německy. Školní docházku musela díky válce přerušit a po uzavření míru do školy hned nemohla, kvůli své německé národnosti. Poté nastoupila znovu do 1. třídy. Základní školu opouštěla absolvováním 6. třídy. Komunisté jí v té době dali na výběr pro dívku ne příliš vhodná povolání (zedničina, horničina, kovařina).

Paní Vaňousová studovala v Meziboří v Čechách a tam se vyučila zedníkem. Poté pracovala v Agroprojektu v Liberci jako technická kreslička. Dále dělala v Tibě a později v raspenavské Česaně jako dílenská účetní. Kvůli malému platu se musela přesunout ke strojům. Pak přešla do Interiéru. Zde pracovala v lisovně, v sesazovně, odkud přešla do skladu jako účetní. Jejím dalším pracovním místem byl Textil kombinát. Prvních osm let zde šila a dalších dvanáct let zde prodávala v podnikové prodejně. Řemeslné znalosti zedničiny využila na opravu domu svého a své dcery.

Její první láskou byl rakouský občan, ale stát jí zakázal si ho vzít za manžela. Tento muž ji opustil na Vánoce roku 1957. Nakonec se vdala o rok později za svého dlouholetého kamaráda z dětství. Má tři děti, dvě nemanželské a jedno manželské. Dodnes bydlí v Raspenavě.